

taget fat paa Sagen med en anden Mand end den, en Mand, der var noget forskjellig fra den, som nu bevæger sig i den sidstnævnte Anstalt. Naar jeg med Indenrigsministerens Samtykke har troet at kunne paatale Communerne Hjælp i denne Sag, saa haaber jeg, at man vil finde, at jeg har et tilstrækkeligt Forsvar derfor i den Betragtning, at om der ogsaa heraf skulde resultere nogle Byrder — og det dog neppe meget store — for Communerne, vil det dog opveies af den Fordeel, hvortil Sagen vil være ikke blot for Vedkommende, men væsentligt for Communerne selv ved den formindskede Fattighyrde. Skjøndt jeg ikke nærer den mindste Tvivl om, at det er et nyttigt Stridt, hvortil der herved gjøres Forslag, kan jeg dog ikke skjule, at man selvølgelig ikke er i Besiddelse af de Erfaringer, der maatte ønskes, for at man kunde være fuldkommen sikker med Hensyn til den Risiko, som vil fremkomme deraf. Der er derfor ogsaa i Lovforslaget tilføjet en Slutningsparagraph, hvorved det er gjort Finantsministeriet til Pligt, hvert 5te Aar at lade Anstaltens Risiko opgjøre, for, dersom det derefter skulde vise sig at være nødvendigt at forandre enten Rentefoden eller Procenterne, at gjøre de fornødne Stridt til at faae dette fastsat gennem Lov. Med disse Bemærkninger tillader jeg mig at anbefale det af mig her forelagte Lovforslag til Thinget.

Formanden: Exemplarer af Lovudkastet skulle blive omdeelte, og ligeledes skal den af den i nærværende Sag nedsatte Commission afgivne Betænkning blive omdeelt.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Justitsministeren forelægger Udcast til Lov om Tilshyn med Udvandrerens Befordring.

Justitsministeren: Det Lovudkast angaaende Tilshyn med Udvandrerens Befordring, som jeg herved med Hans Majestæts allerhøieste Samtykke har den Ære at forelægge for Thinget, er foranlediget ved Indberetninger fra den danske Consul i New-York om de Bedragerier, som Udvandrere her fra Landet i høi Grad

have været udfatte for, navnlig da de Udvandrere, der ere blevne befordrede ved Agenter over Hamborg og England. Det kan være et Spørgsmaal, hvorvidt det ikke vilde være rigtig, naar man paatænker at give en Lov om dette Forhold, da allerede nu at tage Hensyn til den Mulighed, at der kunde blive udrustet directe Udvandrerexpeditioner her fra Danmark. Som det høie Thing bekjendt, har der været foretaget en eneste Expedition af den Slags her fra Landet, men den er imidlertid falden saa uheldigt ud, at det neppe er sandsynligt, at den vil friste til Gjentagelse. Det er ogsaa rimeligt, at et lille Land snarest vil søge Befordring for sine Udvandrere ad indirecte Veie. Dette er Grunden til, at Regjeringen har anseet det for rigtigst at indskrænke Lovgivningsvirksomheden paa dette Omraade til de Tilfælde, der nu for Tiden ere af praktisk Betydning. Derfor omfatter Lovudkastet kun Bestemmelser om Tilshyn med Udvandrerens Befordring gennem Agenter, altsaa om den indirecte Befordring af Udvandrere. Man har ved Affattelsen af Udcastet taget væsentligt Hensyn til de Bestemmelser, der i lignende Retning ere givne saavel i de Lande, der ligge Syd for Danmark, som i vore nordlige Nabolande. Navnlig har man taget særligt Hensyn til den Lovgivning af endog meget sildig Datum, som herom gjælder for Norge. Det foreliggende Udcast maa altsaa nærmest betragtes som særligt rettet paa at forebygge de Bedragerier, der kunne udøves og vistnok ogsaa i mange Tilfælde ere blevne udøvede af Agenter for fremmede Uvandringssejlskaber. Jeg skal iøvrigt henvise til Lovudkastets Motiver og med disse Pitringer anbefale Sagen til Fremme her i Thinget.

Formanden: Exemplarer af Lovudkastet skulle blive omdeelte.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var: Justitsministeren forelægger Udcast til Lov om ikke autoriseret Tægevirksomhed m. m.

Justitsministeren: Det er ligeledes med Hans Majestæts allerhøieste Samtykke, at